

Transskription af:

Den yderste grænse

15:2 Roy Chapman Andrews: Verdens første dinosauræg

Vært: Bjørn Harvig

Medvirkende: Bent Lindow, palæontolog og geolog. Bent var i en årrække ansat på Statens Naturhistoriske Museum.

Redaktør: Troels Donnerborg

Intro: Du lytter til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores tid.

Bent Lindow: Her ligger de så, de seks skallede skaller fra Mongoliet, og der står kort med gammel maskinskrevne, hvad hedder det, at det er skalstumper skænket af Hans Kongelige Højhed Prins Valdemar.

Sang: (strubesang)

Bjørn Harvig: I årene 1922 til 1930 drog den amerikanske opdagelsesrejsende og senere både præsident for The Explorers Club, New York og direktør for American Museum of Natural History, Roy Chapman Andrews, ud på en række videnskabelige ekspeditioner, der blev kaldt The Central Asiatic Expeditions. Andrews, som nok for mange er prototypen på en helt klassisk Spielberg Indiana Jones drog til Kina og Mongoliet og havde til formål at finde rester af dinosaurer og de første mennesker i Asien. Med sig, hvilket overraskede mig en smule i researchen til dette afsnit, så havde Andrews to danskere med sig på ekspeditionerne. Netop arkæologen Niels Christian Nelson og udgraveren George Olsen. Ekspeditionerne gik ikke som planlagt, og de var til tider både dramatiske og farlige. Hvad de fandt derude, forbavsede verden, og det mest utrolige er, at en lille del det de fandt, havnede her i København.

Sang: (strubesang)

Bjørn Harvig: Jeg hedder Bjørn Harvig. Du lytter til Den yderste grænse, der i denne sæson samarbejder med Statens Naturhistoriske Museum. Vi dykker ned i fabelagtige historier, som knytter

sig til nogle af de gemte genstande og skatte. Ja, og så bliver vi klogere på de ekspeditioner, der bragte dem til Danmark. I dag optager vi på Statens Naturhistoriske Museum. Og med mig har jeg Bent Lindow. Godt at se dig Bent,

Bent Lindow: Mange tak.

Bjørn Harvig: Og tak fordi du har arrangeret, at vi kan være her i dag. Du er palæontolog og geolog og var i en årrække ansat på Statens Naturhistoriske Museum. Og så ved du en hel masse om det, vi skal tale om i dag. Vi har jo mange ekspeditioner. Vi har aftalt, at den 1923 ekspedition til Mongoliet bliver dagens, hvad skal vi sige, hovedhistorie. Hvad er det for en? Hvad er det for en ekspedition?

Bent Lindow: Jamen, det er den anden af de såkaldt centraleasiatiske ekspeditioner, og det bunder i, at den daværende direktør for Naturhistorisk Museum i New York, Henry Fairfield Osborn, han har en videnskabelig hypotese om, at Centralasien, det vil sige Kina, Mongoliet, den del, det var der, hvor både vigtige pattedyr og vigtige dinosaurergrupper og også især menneskets oprindelse må have været. Dengang var diskussionen om opstod mennesket i Europa eller Asien. Det var ligesom de muligheder, man synes om. I dag ved vi så, at mennesket opstod i Afrika. Men grunden er, at man i 2022 den første ekspedition tager egentlig bare ind for at afsøge, er der noget her? Og der finder de tilstrækkeligt spændende, kæmpestore fund af forhistoriske pattedyr til, at man i 23 går all in.

Bjørn Harvig: Hvem var han ham her, Andrews?

Bent Lindow: Jamen, Roy Chapman Andrews. Han var naturhistorie. Han var eventyrer. Han fik aldrig rigtig en formel videnskabelig uddannelse, Men han var inspektionsleder på flere ekspeditioner som American Museum, Natural History, Naturhistorisk Museum i New York sendte det ud blandt andet i 1916-17. Det havde de det, de kaldte den første asiatiske zoologiske ekspedition for at studere især dyr i Kina, Tibet og Burma. I 1918 der tager man på den anden asiatiske zoologiske ekspedition til Mongoliet og Kina, og så i 1920'erne så sætter man så en ny serie ekspeditioner i gang til det, der dengang blev kaldt Indre og Ydre Mongoliet. Indre Mongoliet er i dag en del af en provins i Kina, Ydre Mongoliet. Det vi i dag forstår som det egentlige land Mongoliet.

Bjørn Harvig: Og Andrews han bliver direktør for for det naturhistoriske museum i New York. Han bliver jo også en kæmpe berømt berømthed på baggrund af nogle af de fund, vi dykker ned i i dag. Og så blev han også præsident for The Explorers Club, som er pendant til Eventyrernes Klub i New York, hvor han jo var præsident fra 31-34. Må jeg bare lige kort nævne han han skriver en bog i 35, der hedder The Business of Exploring, og hvor han skriver: "I was born to be an explorer. That was never any decision to make. I couldn't do anything else and be happy."

Bent Lindow: Ja, altså han han var i øvrigt utrolig god til at popularisere sine ekspeditioner, til at skrive bøger om det, til at formidle det, hvilket helt sikkert medførte, at nogle af de fund, som vi skal høre senere om i forvejen, går verden rundt og gør ham berømt.

Bjørn Harvig: Men jeg bliver nødt til at spørge de to danskere. Det kom virkelig bag på mig, at der er to danskere med. Hvad ved vi om dem?

Bent Lindow: Jamen, den ene, Georg eller George Olsen. Han var født i Aarhus. I en lille by i nærheden af Aarhus er den 1874. Men han ender i 1901 ved at blive ansat ved American Museum Natural History i New York. På det tidspunkt, hvor han er med i 1923 ekspeditionen, så har han en enorm felterfaring fra andre ekspeditioner med fossile udgravninger, og han er virkelig en af de mest, hvis ikke den mest erfarne feltmedarbejder og konservator på Naturhistorisk Museum, som kommer med dertil. Og så var han... Han er beskrevet som en en en tæt og firskåren mand med hvalrosoverskæg og begrænsede læse- og skriveevner. Og så var han åbenbart også god til at reparere mindre personskader og skrammer på medarbejderne i felten. I Fayoum i 1907 kaldte de lokale ansatte ham for doktor Olsen, selvom manden altså overhovedet ikke har nogen videnskabelige egenskaber.

Bjørn Harvig: Je, hvor er det fantastisk, sikke nogle karakterer. Hvad ved vi om arkæologen Niels Christian Nelson?

Bent Lindow: Jamen, han blev født i Fredericia i 1875, så i 1912 bliver han ansat som arkæolog ved Naturhistorisk Museum i New York, og han er anerkendt som at være den, der indfører det, man kalder den stratigrafiske metode i amerikansk arkæologi. Og den grafiske metode er altså, hvor man graver, når man laver en udgravning. Så graver man nøje ud lag for lag. Man noterer præcist hvad finder man? Hvilke fund gør man i de forskellige lag? Man laver måske statistik på dem, fordi indtil da var det bare, at man gravede løs for at finde en masse gode ting.

Bjørn Harvig: Andrews er jo også gift med en, er hun dansker? Hun hedder i hvert fald Yvette Borup.

Bent Lindow: Ja, hun var på sin fædrende side barnebarn af en dansk immigrant. Men hun er...

Bjørn Harvig: Hun er med ham på de første ekspeditioner?

Bent Lindow: Hun er med på de første ekspeditioner. Hun er... Vi kan sige, at hun er lidt af en verdens dame. Født i Paris af amerikanske forældre. Opvokset og uddannet i Frankrig, Tyskland, Italien, New York. Den tyske prinsesse Louise, den preussisk prinsesse Louise en af hendes gode veninder. Hold nu op. Hun var i sig selv en vidt berejst fotograf og eventyrerske. Var gift med Andrews. Hun var den officielle fotograf og også den, der førte den officielle biografi dagbog på hans tidligere zoologiske ekspeditioner. Og de havde i starten et rigtig godt samarbejde, men i 1923-24. Der ligger de alvorlig skilsmisse, og de bliver først endeligt skilt i 1930. Fordi. Og det er Yvette, der ansøger om skilsmisse, fordi Roy er fraværende. Alt for meget fraværende. Det er på den baggrund, og det bliver så slemt, at Andrews yngste søn Kevin. Kort inden Kevins eget bryllup, der bekræfter Yvette det, som alle går og ved, er, at Roy var far til Kevin.

Bjørn Harvig: Nej! Hold da op det går.

Bent Lindow: Det er så slemt, hvis man læser i Andrews tidligere beskrivelser og biografier fra de første ekspeditioner. Der er hun simpelthen en heltinde, der er super dygtig fotograf. Hun er. Hun er hans støtte, de er et godt samarbejde, og i nogle af hans senere bøger der, når han endelig er tvunget til at nævne hende, så bliver hun omtalt som The person that was with me. Personen der var med mig.

Bjørn Harvig: Av.

Bent Lindow: Det blev rigtig slemt.

Bjørn Harvig: Og så skal vi tilbage til '23 ekspeditionen. Nu skal vi ud på ekspedition. Og. Hvad kan vi sige, Bent, om om logistikken, og hvad bliver den store ekspedition? Hvor drager den ud fra?

Bent Lindow: Jamen altså, det er besværligt, fordi der er de der. De starter i Beijing, Kinas hovedstad, og derfra drager man så ud til den mongolske hovedstad, Ulaanbaatar. Der er ikke rigtig nogen veje der, så man følger telegraflinjerne, og hvis man så skal videre ud i Gobi-ørkenen, jamen så er der ingen landeveje. Der er måske lidt karavane stier, men det der er interessant er, at man kombinerer to metoder. Dels har man at det meste af det tunge grej af madvarer af hvad hedder det faktisk forsyninger som benzin? Bliver transporteret på en kæmpe stor kamel karavane, 125 kameler.

Bjørn Harvig: Hold da op.

Bent Lindow: Men så har de også. Og det er det interessante her. Motoriseret, delvist motoriseret, den med flere Dutch biler og to Fulton lastbiler. Og det de gør, er simpelthen at alt det tunge, slidsomme grej, som når man har sin hovedfeltlejr ude i det. Det bliver transporteret på kamelerne, kamel karavane og så kan man så fra sin hovedlejr ude i felten tage på små afstikkere, hvor det handler om at komme hurtigt af sted. I hvad hedder det Dutch bilerne i Fulton lastbilerne, som i øvrigt fungerer upåklageligt og ved en senere lejlighed, så får de faktisk Dutch til at sponsorere bilerne. Et nyt sæt biler og de får faktisk en forbedret og Dutch bruger det selvfølgelig i deres reklamer og som hvad hedder det Roy Chapman selv siger på et tidspunkt: "Motortransporten tillod, at ekspeditionen kunne gøre 10 års arbejde på 5 måneder." Og det er nok.

Bjørn Harvig: Der er et teknologiske fremskridt her. Oplægget hjemmefra var, at de skulle finde rester af dinosaurer og spor efter de første mennesker. Hvor antager de egentlig, at det kan være?

Bent Lindow: At de antager, at det må være et eller andet sted ude i Gobi ørkenen?

Bjørn Harvig: En gigantisk ørken.

Bent Lindow: Gigantisk. En tør stenørken, forblæst. Der er ikke meget vegetation, der er ikke særlig meget vand.

Bjørn Harvig: Så hvor starter man med at grave?

Bent Lindow: Jamen, som man gør på alle andre geologiske ekspeditioner. Når du er det er, at når du har etableret din base, så går du ud. Eller kører ud. Eller i nutiden, hvis du er i helikopter. Du flyver ud på reconnaissance og det er det, de bruger bilerne til. Det er at køre ud og se de her klipper ser de interessant ud, går ud og hakker lidt i dem. Graver I dem? Er der noget der ligner fossiler? Hvilken slags lag har vi? Det her er det her lag fra floder og søer tyder det på. Det kan være nogle lag, der indeholder fossiler. Eller er det lag? Der er fossiltomme, kortlægger, altså det målrettede søgning, hvor man... Og vi må også tænke på på det her tidspunkt er der ikke rigtig noget kort, som man skal også hvis. Hvis du vil have et detaljeret kort over det område du udgraver i, så skal du selv tegne det. Og det er netop det, der er fordelene. I stedet for at man skal ride på hesteryg eller ride på kamel ryg eller gå rundt i terrænet, som man kan gøre, hvis i en teltlejr. Fordelen ved have biler, fordelene ved lastbiler det er, at du kan relativt hurtigt og relativt, fordi det er stadig terrænkørsel, men det er åbenbart utroligt hvad en Dutch fra 1923 kan holde til der. På et tidspunkt nævner Andrews, at de løber tør, fordi en af deres Hvad hedder en af bilerne der er deres benzintanken er sprunget læk, og så finder de faktisk ud af og det køber de at man kunne jo prøve at smelte noget fårefedt, og det viser sig at en Dutchmotor i 1923 kan sagtens køre på fårefedt smeltet fåre-, altså olien, fedtet fra får. Det var nok ikke gået med en moderne mercer af eller noget andet. Men det giver en mobilitet, der gør, at man kan komme ind. Man kan køre hurtigt, relativt hurtigt rundt og sige ok, vi prøver at undersøge denne her klippe skrænt. Vi ser at der ligger noget her. Hvis der ikke er noget, jamen så kan man sige det var så det, og så kan man køre videre til det næste. Hvis der er noget, så kan man. Har man nu også et transport køretøj, hvor man kan få en relativt stor mængde prøver med tilbage.

Bjørn Harvig: Når du så husker tilbage på historien, hvad er der så at. Hvad kan vi kalde det dramatiske nedslag eller episoder?

Bent Lindow: Jamen, i '30 er der på et tidspunkt, hvor de decideret bliver klar over, at en eller anden ikke-relateret karavane er blevet overfaldet, og hvor en af Roys folk, Mac og en af hans, jeg tror, det er en af hans kinesiske hjælpere. De simpelthen øh køre derhen, hvor banditterne er dem og begynder at skyde løs på dem. Øh kører op i deres lastbil, der kommer decideret til ildkamp og de får såret, skadet, skræmt, skudt, sårede et par af banditterne, skudt en af deres heste og på et punkt så de banditterne jaget væk. Det er... I '23 er mere naturen der er udfordringen.

Bjørn Harvig: Andrews og resten af holdet søger og søger for at finde spor efter de første mennesker, men efter længere tids arbejde give op for denne gang. Til gengæld finder de spor efter noget mindst lige så banebrydende. Jeg har skrevet, 13 juli 1923. Hvor er vi henne der?

Bent Lindow: Jamen, vi er et sted, som hedder var Bayanzag på Lokalsproget. Det håber jeg er udtalt korrekt. Ellers må man undskylde hvis man forstår Mongolsk, men kendt som de flammende klipper, og der finder George Olsen nogle... Først nogle æggeskaller ser det ud til store stumper af æggeskaller og senere hele æg og små ansamlinger af æg. Og det er da de kigger på de lag, ja så bliver de klar over, at det her må være de første erkendte fund af æg og æggeskaller fra dinosaurer.

Bjørn Harvig: Wauw, det er Olsen, der finder dem dér?

Bent Lindow: Det er Olsen, der finder dem, og som Andreas selv senere beskriver, så siger han, at: "Olsen er verdensmester i dinosauræggejagt. Større og bedre æg var vores slogan, og han overgik sig selv og alle andre ved et fund, som han gjorde, lige før vi forlod Shabarak Usu for sidste gang. Det var et helt dusin æg, større og finere end nogen, der nogensinde er fundet."

Bjørn Harvig: Hold da op, det er da de første æg man nogensinde har fundet. Eller hvordan er det?

Bent Lindow: Det er de første erkendte æg. Der er faktisk i midten af 1800-tallet i Frankrig fundet dinosauræggeskaller og hele æg. Men man var ikke sikker på, om det var fugleæg eller om... Der var nogen, der betvivlede, at det var æg. Fundet den 13. Juli Den 23 er det første gang man er sikker på, at det er æg.

Bjørn Harvig: Og hvordan er man det? Hvorfor er man sikker på det?

Bent Lindow: Jamen, det bliver fundet i lag fra dinosaurernes tid, og de har på det tidspunkt, de kommer til at finde en masse dinosaurskeletter i området. I alt finder de 72 kranier og 12 skeletter af en lille næsehorns dinosaur. Den er ikke mere end halvanden meter lang uden næsehorn, skal det siges. Næsehorns dinosaur og uden horn, der Protoceratops. Og så regner de med, at det er nok dens æg. Der er rigtig mange æg, der er. Rigtig mange Protoceratopser.

Bjørn Harvig: Olsen, 'nummer et dinosaurs egg hunters of the world', som som Andrews kalder ham, finder de her æg. Det bliver en gigantisk sensation. Altså Andrew kommer på forsiden af Time Magazine.

Bent Lindow: Ja, og det bliver selvom de finder andre ting. De finder blandt andet de første skeletter, en velociraptor. Det er heltinder fra Jurassic Park, der render rundt og æder parkvagter og andet. Men selv da de kommer hjem og skal sælge ideen og især fundraise til nye, altså skaffe penge til nye ekspeditioner. Den her sensation er gået verden rundt, og det eneste folk egentlig er interesseret i, er de her æg og reder. Og det irriterer faktisk Andrews lidt, ved vi, at det er fordi de gjorde en masse andre interessante fund, men det er æggene og rederne. Men, men det her, det forstår Roy Chapman Andrews at slå mønt på til at skaffe flere penge. Så i 1924, der bortauktioneret

et af de allerførste fundne æg for 5.000 dollar for at finansiere de senere ekspeditioner. Og han bruger det til at få endnu flere penge til os til at støtte sine ekspeditioner. Det kommer de mongolske og de kinesiske myndigheder til at høre om, at et af æggene, der er videnskabeligt udgravet, er kommercielt solgt. Og da ekspeditionen vender tilbage til Kina, så bliver det meget sværere for dem. Lige pludselig er der meget mere papirarbejde. De bliver kontrolleret, og det er simpelthen fordi at ved at på billigt kommerciel vis sælge et videnskabeligt fund, så har de mongolske og kinesiske myndigheder med rette sagt: Jamen det her videnskabeligt, eller er I her for at tjene penge på at udplyndre?

Bjørn Harvig: Hvad handler det her i virkeligheden? Det er jo gode spørgsmål, de stiller sig selv.

Bent Lindow: Det her... Det handler om noget, som er oppe i tiden. Det her er ren og skær kolonialistisk tankegang, og det er også det, der er allerede i gang på det her tidspunkt med, at der kommer folk udefra fra USA og plyndrer i det her tilfælde naturrigdomme og sælger dem videre eller tager dem med sig tilbage. Det skal siges, at ingen af de fund, der bliver gjort på disse ekspeditioner, kommer nogensinde tilbage til Mongoliet. De ender alle sammen på Naturhistorisk Museum i New York, hvor de er den dag i dag. Og så er der nogle fund, der bliver givet videre til andre amerikanske museer.

Bjørn Harvig: Så er det sådan, at du har nævnt et par gange. Alle de her fund fra '23 ekspeditionen kommer til New York til museet i New York. Og så kun otte måneder efter. Så kommer danske, endnu en dansk vinkel, ik, prins Valdemar på besøg i New York. Hvad skal han dér?

Bent Lindow: Prins Valdemar er Christian 9's yngste søn. Han er også admiral i den danske flåde. Men den 10. Juni 1924 bliver prins Viggo, hans søn, gift med den amerikanske, hvad hedder det Society Dame Eleanor Margaret Green. Og nogen tid inden der har, hvad hedder det, Prins Valdemar kontaktet Naturhistorisk Museum, og vi har... Vores kolleger fandt et internt brev til direktør Henry Fairfield Osborn, hvor de siger, at prinsen har sagt, at det eneste han ønskede, var at besøge American Museum of Natural History.

Bjørn Harvig: Hvordan kan det være, tror du? Er det fordi han har. Han har også læst forsiderne rundt omkring i Europa?

Bent Lindow: Det kan det sagtens være. Og jeg vil så sige, at han har også bare været almindelig fornuftig. Fordi førsteprioriteten for ethvert besøg os i nutiden New York, er naturhistorisk museum.

Bjørn Harvig: Hehe. perfekt.

Bent Lindow: Og det ved vi, at han gør den 9. juni, dagen inden brylluppet. Der besøger han Naturhistorisk Museum, og vi ved ikke præcis, hvad der skete den dag. Vi gætter på, at Henry Osborn måske har tænkt, at der er noget kongerøgtelse og en admiral og meget fint. Så vores gæt,

mine kollegaer og mig i museet er, at Osborn faktisk får Andrews til at give prins Valdemar en personlig rundvisning på museet med de nye udstillinger og de nye fund. Vi ved det ikke med sikkerhed, men vi ved noget andet interessant.

Bjørn Harvig: Jamen fortæl.

Bent Lindow: Det er, at umiddelbart efter brylluppet, og det fandt vi ud af ved at nærstudere Roy Chapman Andrews visitkort, da rejser prins Valdemar og Andrews sammen med tog fra New York til Chicago. Undervejs så skænker Andrews prinsen en lille gave.

Bjørn Harvig: De må have haft det ret hyggeligt undervejs.

Bent Lindow: Det er så vi har ikke fundet ud af, hvad de skulle i Chicago.

Bjørn Harvig: Der er mange mysterier.

Bent Lindow: Der er mange mysterier her, men vi ved, at Andrews skænker prinsen en lille samling på seks fossile æggeskaller fra Mongoliet og lægger sit visitkort ved.

Bjørn Harvig: Som Olsen har fundet?

Bent Lindow: Som Olsen har fundet, og som Olsen har præpareret frem. På det tidspunkt, fordi han er konservator. Faktisk får prinsen også en afstøbning af et komplet dinosaur æg, og de to har kunnet snakket om mangt og meget, det er vidt berejst verdens- øh, prinsen har været flere gange med flådens skibe i Sydøstasien i Vestindien. De har bestemt kunne dele gode anekdoter og historier med hinanden på turen. Men vi ved ikke præcist, hvorfor Andrews donerer de her, hvad hedder det, fossiler til prinsen.

Bjørn Harvig: Men prins Valdemar tager den med hjem til København?

Bent Lindow: Han tager den med hjem til København. Og i 1929 bliver de så doneret videre til, både skallerne og afstøbning, til Zoologisk Museum.

Bjørn Harvig: Det vil sige, de ligger hernede nu på museet.

Bent Lindow: Ja

Bjørn Harvig: Skal vi så ikke slutte af dernede i dag.

Bent Lindow: Jo da. Lad os gå ned og se dem.

Bjørn Harvig: Tak Bent. Så går vi ned.

Bent Lindow: Det gør vi.

Bjørn Harvig: Det gør vi.

Bent Lindow: De gør ikke meget væsen af sig. De ligger i en flad sort æske med glaskant. De er beige brune. Tre fire centimeter forskellige leder.

Bjørn Harvig: Kan du huske, da du åbnede kassen?

Bent Lindow: Ja. Fordi umiddelbart står der bare, jamen det er skalstumper af dinosaurer. Det er fra Mongoliet. Det er fra Gobi ørkenen. Det er lidt interessant, men det man ikke kan se her, fordi jeg åbnede forsigtig glasset og nedenunder der lå Roy Chapman Andrews visitkort.

Bjørn Harvig: Det er løgn!

Bent Lindow: Ekspeditionslederen fra Naturhistorisk Museum i New York, og der var en håndskreven hilsen på det, hvor der mere eller mindre stod "til erindring om vores hyggelige togrejse til Chicago. Modtag de her skal stumper fra Mongoliet." Og så lige pludselig så ramte historiens vingesus ud af det blå.

Bjørn Harvig: Og vent undskyld. Altså bare lige til lytterne derude. Det her visitkort kan vi jo ikke se nu. Det ligger nede i den her lille kasse et sted...

Bent Lindow: Det ligger faktisk skjult. Det er nede bag ved det her hvad hedder det maskinskrevne stykke?

Bjørn Harvig: Det er en lille lyd gave til dem, der sidder og lytter med nu. Hvis de kommer ud på udstillingen, så ved de, det ligger dernede det der visitkort. Ej, det var fantastisk dejligt vi fik set det,

tusind tak. Den yderste grænse er produceret af Nikolaj Sørensen og Bjørn Harvig fra Vores tid. Redaktør er Troels Donnerborg. En særlig tak til Statens Naturhistoriske Museum. Du kan finde serien og andre spændende historiske podcasts ved at søge på vores tid i din podcast app.

Sang: (strubesang)

Outtro: Du har lyttet til en podcast fra Nationalmuseets mediehus, Vores tid.

Vores Tid – Nationalmuseets Mediehus

[15:2 Roy Chapman Andrews: Verdens første dinosauræg](#)

Produceret af Nikolai Sørensen og Bjørn Harvig for Vores Tid